

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/589/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115212820
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6115212820.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s. r. o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, právne zastúpeného Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanej C. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. X, o zaplatenie 4 281,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 9C/260/2015-165 zo dňa 12. 10. 2016 do výroku, ktorým žaloba žalobcu bola zamietnutá a súvisiacemu výroku o trovách konania, taktó

rozhodol:

I. Výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým v prevyšujúcej časti konanie zastavil, sa nedotýka.

II. Vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcu o zaplatenie 4 195,26 Eur s príslušenstvom zamietol a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v tomto rozsahu vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobu žalobcu o zaplatenie 4 195,26 Eur s príslušenstvom zamietol s odôvodnením, že žalobca nepreukázal aktívnu legitímáciu na svojej strane, a preto podanú žalobu zamietol. V časti, v ktorej žalobca vzal podanú žalobu späť o 85,- Eur a v ktorej časti o túto sumu bolo konanie zastavené, odvolaním napadnuté nebolo, a preto v uvedenom výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca nedodrжал postup podľa § 524, § 525 O.s.p. a tiež podľa § 92 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z.. Keďže postúpenie pohľadávky bolo v rozpore so zákonom, tak podľa § 39 OZ išlo o neplatné postúpenie pohľadávky, a preto žalobca nemohol nadobudnúť aktívnu legitímáciu v danom spore na uplatnenie pohľadávky proti žalovanej. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca do výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a súvisiacemu výroku o trovách konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nepovažoval za správne. Podľa názoru žalobcu tento mal v konaní aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku, pretože pohľadávka zo strany pôvodného veriteľa na žalobcu bola platne a účinne postúpená. Poukazoval na to, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých dochádza k porušeniu bankového tajomstva. Uvedené ustanovenie nemožno teda vykladať tak, že by sa malo podľa neho postupovať pri postupovaní pohľadávok z banky na tretí subjekt, a to najmä v tom, že by sa vyžadovala písomná výzva žalovanému pre postúpenie pohľadávky. Podľa názoru žalobcu sa v danom prípade malo postupovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o postupovaní pohľadávok. Tieto podmienky v danom prípade splnené boli. Okrem toho ďalej poukazoval, že právny predchodca žalobcu I. I., a. s. vyzývala žalovanú na splnenie pohľadávky písomnými výzvami, čo je nesporné, že už v tom čase bola žalovaná v omeškaní s plnením viac ako 3 mesiace. Žalovaná napriek tomu ani v dodatočne určenej lehote svoju pohľadávku

nezaplatila, a preto I. I., a. s. v súlade so všeobecnými podmienkami vyhlásila mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky a toto oznámenie žalovaná prevzala a taktiež prevzala aj oznámenie o postúpení pohľadávky na žalobcu. Okrem toho žalovaná súhlasila s tým, že v prípade porušenia svojich povinností je banka oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akúkoľvek svoju pohľadávku, ktorú má voči nej. Z vyššie uvedených okolností teda je možné vyvodiť, že zo strany žalobcu a jeho právneho predchodcu boli splnené všetky podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. K takémuto platnému postúpeniu pohľadávky zo strany právneho predchodcu I. I., a. s. na žalobcu došlo, a preto tento platne podanou žalobou uplatňoval pohľadávku voči žalovanej. Žiadal rozhodnúť v zmysle odvolacieho návrhu tak, že krajský súd zmení rozsudok súdu prvej inštancie a podanej žalobe vyhovie, prípadne rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa na odvolanie žalobcu nevyjadрила.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z.- Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a tento v zmysle ust. § 389 ods. 1, písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu podaného odvolania žalobcu vyplýva, že tento ním napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vo vzťahu k žalobcovi zamietnutá, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania. Odvolanie žalobcu nesmerovalo proti tej časti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorou v prevyšujúcej časti súd konanie zastavil v dôsledku späťvzatia časti nároku v rámci konania pred súdom prvej inštancie.

6. Na základe podaného odvolania potom krajský súd preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie s ohľadom na ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP z hľadiska rozsahu a dôvodov v podanom odvolaní.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu I. I., a. s. uzatvorila zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX so žalovanou dňa 21. 11. 2008. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou išlo o spotrebiteľský právny vzťah. Vzhľadom na obsah uzatvorenej zmluvy, ako aj pripojený formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý žalovaná prevzala, dospel súd prvej inštancie k záveru, že zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované v tom čase platným zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Medzi právnym predchodcom žalobcu I. I., a. s. a žalobcom došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/P. dňa 27. 03. 2014, ktorým I. I., a. s. svoju pohľadávku vo výške 5 395,26 Eur s príslušenstvom postúpila žalobcovi. I. I., a. s. ako postupca vyhotovila aj oznámenie o postúpení pohľadávky. V spise je však založené oznámenie, ktoré žalobcom bolo zaslané žalovanej a táto oznámenie prevzala podľa doručky dňa 23. 04. 2014.

8. Vzhľadom na to, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou išlo o spotrebiteľský právny vzťah, tak súd prvej inštancie správne skúmal, či boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu žalobcovi.

9. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, z ktorého vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie dodávateľa voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. V súlade s touto úpravou súd prvej inštancie aj právne postupoval.

10. Okresný súd zaujal právny názor, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu, a to z dôvodu, že k predčasnej splatnosti pohľadávky malo dôjsť 11. 03. 2014 a k postúpeniu dňa 27. 03. 2014, pričom nebola dodržaná 90-dňová lehota na plnenie žalovanej po vyhlásení predčasnej splatnosti. Postúpenie pohľadávky teda bolo v rozpore so zákonom, a teda v zmysle ust. § 39 OZ je neplatné.

11. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávny záver súdu prvej inštancie z dôvodu, že pre postúpenie pohľadávky boli splnené všetky zákonné podmienky. Poukazoval na to, že ešte právny predchodca vyzýval žalovanú písomne na splnenie svojej povinnosti v lehote 15 dní s tým, že omeškanie na strane žalovanej s plnením peňažného dlhu trvalo viac ako tri mesiace, teda viac ako 90 dní.

Žalovanej bola poskytnutá lehota na plnenie 15 dní a následne bola aj žalovaná upozornená na to, že v prípade, ak si svoje povinnosti nesplní, tak bude vyhlásená mimoriadna splatnosť celej pohľadávky. Boli teda dodržané podmienky zákona pre uvedený postup právneho predchodcu žalobcu, ktorý si svoje povinnosti riadne splnil, vypracoval aj oznámenie o postúpení pohľadávky v súlade so zmluvou o postúpení pohľadávok a toto bolo zaslané aj žalovanej. Mal teda za to, že boli splnené všetky podmienky pre postúpenie pohľadávky a žalobca mal aktívnu legitímáciu, aby postúpenú pohľadávku mohol vo vzťahu k žalovanej aj súdne uplatniť.

12. Vzhľadom na vznesenú námietku zo strany žalobcu, považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie za predčasný.

13. Je nesporné, že otázku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru upravujú Všeobecné obchodné podmienky I. I., a. s., ktorá túto okolnosť mala upravenú v bode 7.6.1. a ide o využitie tejto možnosti bankou v prípade porušenia povinností zo strany žalovanej - spotrebiteľky. V tejto súvislosti však je potrebné poukázať aj na ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (OZ), z ktorého vyplýva, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Aj právny predchodca žalobcu, ak chcel vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky v prípade porušenia povinností zo strany žalovanej, musel postupovať v súlade s týmto zákonným ustanovením. Išlo totiž o splatnosť celého dlhu, teda nie o postup podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, o postúpení časti nesplatenej pohľadávky za tam stanovených podmienok.

14. V odseku 9 § 53 OZ sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ a žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju mal spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť však treba dodať, že 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky.

15. V tejto súvislosti je potrebné ešte poznamenať, že zákonodarca sa dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565 OZ, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ - dodávateľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na znenie uvedené v § 53 ods. 9 OZ malo sa ustanoviť, že posledná veta v § 565 OZ sa na tieto prípady nevzťahuje, teda to, dokedy dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, to znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere na celkovú sumu 134 000,- Sk (4 447,99 Eur). Splátka bola dohodnutá vo výške 71,50 Eur s celkovým počtom 119 splátok, pričom prvá splátka bola splatná dňa 23. 12. 2008 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 23. 10. 2018, pričom splátky boli mesačné, vždy k 23. dňu v kalendárnom mesiaci. V podaní žalobcu na č. I. 102 spisu, kde sa uvádza špecifikácia súm žalovanej, je uvedený odkaz na reálnu úhradu splátok zo strany žalovanej. Z tohto prehľadu vyplýva, že od poslednej splátky dňa 04. 07. 2013 neboli uhrádzané žiadne splátky zo strany žalovanej. I. I., a. s. urobila výzvu vo vzťahu k žalovanej dňa 21. 02. 2014. V predmetnej výzve je poukázané, že žalovaná je v omeškaní v predmetnej úverovej zmluve ku dňu 20. 02. 2014 vo výške 1 660,49 Eur s tým, že súčasne bola vyzvaná k úhrade tejto sumy do 15 dní od doručenia výzvy, pretože inak pristúpi veriteľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky a následne k postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. V tejto súvislosti aj žalovaná v konaní uviedla, že jej prišla nejaká výzva, na ktorej bolo uvedené tel. číslo a snažila sa vec riešiť telefonicky s tým, že vysvetľovala veriteľovi svoju situáciu. Nie je preto vylúčené, že išlo o danú výzvu, keďže následne I. I., a. s. - právny predchodca žalobcu vyhlásila mimoriadnu splatnosť

poskytnutého úveru podaním zo dňa 12. 03. 2014. Doložila o tom aj poštovú doručenkú zo dňa 17. 03. 2014, z ktorej vyplýva, že predmetné oznámenie o mimoriadnej splatnosti žalovaná prevzala. Následne prevzala aj oznámenie o postúpení pohľadávky, avšak už od žalobcu.

17. Z vyššie uvedeného sa potom javí, že pri neplnení si povinností zo strany žalovanej v takom rozsahu, ako to vyplýva z prehľadu reálne vykonaných platieb, by bola lehota 90 dní do výzvy na plnenie zameškaných splátok splnená, pričom v samotnej výzve je uvedené, že bola poskytnutá žalovanej lehota 15 dní na splnenie si svojej povinnosti s tým, že súčasne bola upozornená o tom, že môže byť vyhlásená mimoriadna splatnosť celého dlhu. V konaní nebolo preukázané, že by si svoje povinnosti na základe výzvy zo strany I. I., a. s. bola žalovaná splnila. Túto okolnosť ani v konaní pred súdom prvej inštancie nerozporovala. Ak potom uplynula lehota 15 dní márne a žalovaná svoje povinnosti nesplnila, potom I. I., a. s. mohla vyhlásiť ako veriteľ mimoriadnu splatnosť celého dlhu. Oznámenie o mimoriadnej splatnosti pohľadávky žalovaná prevzala, pričom v samotnom oznámení sa konštatuje, že I. I., a. s. pristúpila k tomuto kroku v zmysle bodu 7.6.1. písmena a) Všeobecných obchodných podmienok, pretože omeškanie so splatením splátok úveru trvalo viac ako tri mesiace.

18. Z vyššie uvedeného sa teda javí, že v danej veci mohli byť splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ k tomu, aby právny predchodca žalobcu I. I., a. s. mohla žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V tejto súvislosti preto súd prvej inštancie preverí, či doklad o reálnych úhradách zo strany žalovanej (založený na č. I. 106 spisu) s posledným dátumom plnenia dňa 04. 07. 2013 je skutočne správny a či nedošlo zo strany žalovanej k plneniu, ktoré by mohlo zabrániť postupu právneho predchodcu žalobcu I. I., a. s. podľa ust. § 53 ods. 9 OZ.

19. Z konania žalovanej pred súdom prvej inštancie však vyplýva, že takéto doklady zrejme nemá, pretože plniť začala až po začatí konania v danej veci, aj to len v obmedzenom rozsahu poukazujúc na svoje sociálne pomery, pričom svoju povinnosť plniť vo vzťahu k žalobcovi nenamietala a pohľadávku žalobcu uznávala.

20. Ak sa preukáže, že boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky, pretože I. I., a. s. ako právny predchodca žalobcu dôvodne vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky, bude súd prvej inštancie potom skúmať, či oznámenie o postúpení pohľadávky zo strany postupcu sa dostalo do sféry dispozície žalovanej, teda o postúpení pohľadávky vedela. Ak by tomu tak bolo len na základe dokladu, ktorý bol doručovaný zo strany postupníka, v ktorom sa odkazuje na postúpenie pohľadávky a ktorý list žalovaná prevzala, tak v súlade s ust. § 526 ods. 2 OZ by bolo potrebné, aby súdu bola doložená zmluva o postúpení pohľadávok. V súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. sa súd bude zaoberať aj tým, či neexistujú iné dôvody oslabujúce právo žalobcu na priznanie pohľadávky.

21. Námietskami žalobcu k postupu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách sa krajský súd nezaoberal, pretože v tomto ustanovení sa riešia podmienky čiastočného postúpenia pohľadávky na inú osobu, teda za stavu, keď ešte nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky. Tento postup by sa mohol skúmať len v tom prípade, že by neboli splnené podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu, zmluva by nezanikla odstúpením, a teda by bola naďalej v platnosti, pretože posledná splátka na základe tejto zmluvy mala byť ukončená až v roku 2018. Len potom by bolo možné zaoberať sa otázkou, či boli splnené podmienky uvedeného zákonného ustanovenia pre postúpenie časti pohľadávky, ktorá bola splatná.

22. Taktiež námietku žalobcu v tom, že uvedené zákonné ustanovenie sa dotýka len bankového tajomstva, nepovažuje krajský súd za dôvodnú, pretože ide o špeciálne ustanovenie v Zákone o bankách, v ktorom sa rieši otázka a podmienky postúpenia nesplatennej časti dlhu na subjekt, ktorý nie je bankou a v prípade, že podmienky sú splnené, sú tretiemu subjektu sprístupnené informácie.

23. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

24. V dôvodoch rozhodnutia krajský súd postupoval v súlade s § 391 ods. 2, 3 CSP, keď uviedol, ako bude súd prvej inštancie v danej veci po zrušení ďalej konať s tým, že v ďalšom konaní je viazaný právnym záverom odvolacieho súdu.

25. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).